

Despre încercarea d-lui Lövith Egon de a obține bani de la un industriaș numit Adler

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE
Luni, 10 Ianuarie 2022 19:22 -

Tot din amintirile domnului Lövith (sau Löwith) Egon de pe site-ul memorialistic centropa.org aflăm că în urma deteriorării condițiilor rasiale și în Ungaria, un grup de artiști evrei înființează la Budapesta o școală pentru care caută elevi inclusiv în Transilvania, dar neputând oferi burse de studiu. Celor care recrutau elevi potențiali li se spune că Egon este un pictor talentat. După ce au văzut lucrările, s-a pus problema transportului și școlarității. I s-a spus să rezolve el însuși pentru primul an, apoi lucrurile se vor rezolva ulterior. Drept urmare, se adresează unui proprietar evreu, domnul Adler, care avea investiții în tancuri (rezervoare) de carburanți (probabil nu de petrol brut, ci de motorină și benzină). Dânsul (domnul Adler) îi cere să vină cu lucrări la Dânsul.

Domnul Egon a adus cu sine cca. 30 de mici lucrări: sculpturi și picturi. Apoi cei doi se îndreaptă pentru reglarea actelor referitoare la suportul financiar. Cumpănind, răspunsul chibzuit al Domnului Adler este următorul: "Look, I can see you have talent but I'm not going to take on your financial burdens. You are a breadwinner. What if I support you for a year and then you go away for 4 or 5 years to be a poor artist? Would you leave your family starve to death? You won't even be able to support yourself ". De ce nu i-a dat bani (pentru un an) ? Pentru că nu se poate trăi din artă. Și nu a dorit să îl facă muritor de foame (fiind și susținător al familiei). Adică nu și-a luat responsabilitatea unui eventual previzibil insucces, care să se repercuteze și asupra familiei d-lui Egon. De aceea, dl. Egon a urmat consecvent cariera didactică universitară. Lucrurile s-au schimbat, au urmat naționalizările și toți am devenit egali (cu plata în orez, dar domnul Egon pentru activitatea didactică, nu pentru artă). Lucrurile s-au răsucit iar, astfel încât este greu și mai greu de trăit din artă.

În 2002, d-na Gabriela Rostaș a scris despre artist lucrarea "Lumea într-un cartof". Drept urmare în acel an primește Premiul Federației Comunităților Evreiești.

În 1953, din cauza tuberculozei nu a mai putut lucra în lemn ori bronz, deci a început să lucreze ceramică (teracotă), Acestea se vindeau ca pâinea caldă (fiind inspirate de traiul în Mexic). Și la Hamburg, când revin din Mexic, mama sa abandonează din cauza șicanelor un coș mare cu suveniruri mexicane (aztece predominant).

Scris zece decembrie 2021, trimis la sighet-online.

Despre încercarea d-lui Lövith Egon de a obține bani de la un industriaș numit Adler

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE
Luni, 10 Ianuarie 2022 19:22 -

Scris de Gheorghița N. Dobre și Valentin-Claudiu I. Dobre din surse scrise și internet